

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. III. De onere, virtute, obligatione, & negligentia Superiorum
Regularium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

CAPUT III.

De onere, virtute, obligatione, & negligentia Superiorum Regularium.

NB. QUæ hic dicenda sunt, libentiùs ex script. S. & Doctoribus piis mihi, & alis prælego, quàm doceo. Sciendum autem ex D. Bonav. in Ala 4ta, quòd finis officii regiminis sit, commissos sibi ad vitam æternam dirigere, & ad virtutum merita fideliter promovere. h. i. Hunc finem quò Superior exactiùs assequitur, eò ampliùs suo officio satisfacit; quo minùs, minùs.

I. Dionys. Cartus. de reformat. claustral. a. 3. hoc onus ita perstringit. *Quantò alicui imminet majus periculum, majus damnum, graviorque damnatio de negligentia, & impia vita sua, tantò (nisi omnino amens & cæcus sit) mente sollicitior esse debet, ut diligenter & justè se habeat.* Porro quò Prelatus altioris est prælationis & dignitatis, & quò pluribus præest; quantò etiam districtiùs subetur, multipliciùsque tenetur ad vitam justam, diligentem ac timoratum, tantò enormiùs ac damnabiliùs peccat, si negligenter & iniquè se habeat. h. i. Insuper S. Bernardus curam animarum ita æstimavit, ut putarit sibi sanguinem Christi in ampullis vitreis esse creditum: quæ cura propterea dupliciter gravis est, tum propter fragilitatem vasorum, tum propter pretium contenti liquoris.

De hoc graviss. onere S. Bonav. in c. 6. Sapient. Judi-

Judicium durissimum in his qui presunt, fiet, durū quidem, quia malè intraverunt; durius, quia malè vixerunt; durissimum, quia malè rexerunt. Vel, durum, propter peccata subditorum; durius, propter peccata ministrorum; durissimum, propter multitudinem & enormitatem priorum peccatorum. Durius punientur Prælati quàm ceteri: Primò ratione commissi, secundùm illud Luc. 12. cui plus commodaverint, plus petent ab eo. Secundò, ratione peccati, quia, ceteris paribus, gravius est peccatum Prælati quàm subditi. Tertio ratione damni, quia scil. alios suo exemplo corrumpūt. Gregor. Cum Pastor per abrupta graditur, necesse est, ut in precipitium grex sequatur. Quarto, ratione scandali, scandalizastis plurimos in lege. Malach. 2. Quintò, ratione iudicii; quia scil. hic non iudicantur, hinc in futuro durius iudicabuntur. Sextò, ratione officii, quod indigni exercendo peccant. h. i.

II. Idem Dionys. Cartus. lc. præsentem materiam prosequitur lc. dicens: Sciens illuminatissimus, & discretissimus Pater Benedictus totam Congregationis salutem, & claustris statum laudabilem ex regimine dependere Abbatis (adde, cuiuscumque Superioris Regularis) deum vigilantissimè admonet, dicens: Abbas cogitet semper, quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ, sciatque oportere se prodesse Fratribus potius quàm præesse. Oportet ergo eum esse doctum in lege divina, ut sciat, unde proferat nova & vetera: castum, sobrium, humilem, misericordem, ut & ipse misericordiam consequatur. Oderit vi-

ia, diligat Fratres : In ipsa autem correptione prudenter se habeat, & ne quid nimis; ne, dum cupit eradere aruginem, vas frangatur : suamque propriam fragilitatem attendat, atque meminerit calamum quassatum non semper conterendū. In quibus non dicimus, ut vitia nūtriri permittat, sed cum discretionē & charitate amputet ea, prout viderit cuique expedire; & studeat plūs amari, quā timeri. Non sit turbulentus, aut anxius, vel obstinatus, aut excessivus, neque zelotypus, aut nimis suspiciosus; quia sic numquam quiesceret. In suis imperiis sit providus & consideratus: sitque fervens & discretus in omnibus. -- Quamō plūs diligitur, tantō libentiūs auditur. *Hugo super Regulam S. August.* Hic in Regula sua: Circa omnes semetipsum bonorum operum præbeat exemplum: corripiat inquietos, consoletur pusillanimes, suscipiat infirmos, patiens sit ad omnes. *S. Pachomius in Regula sua ait: Nos ipsi, quæ aliis præcipimus, cum ingenti sollicitudine adimplemus. h. i.*

III. Obligationi suæ conetur per omnia ita satisfacere, ut possit in veritate cum Apostolo gloriari Act. 20. & dicere : Vos scitis, quomodo nihil subtraxerim utilium, quò minūs annuntiarem vobis, & docerem vos--- Quapropter contestor vos hodierna die, quia mundus sum à sanguine omnium: non enim subterfugi, quò minūs annuntiarem omne consilium Dei vobis-- omnia ostendi vobis, verbo scil. & exemplo &c. Et *S. Hilarius in Matthæum: Dominus hunc servum fidelem atque prudentem, præpositum familie significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem.*

Qui

Qui si dicto audiens, & preceptis obediens erit, id est, si doctrina opportunitate & veritate infirma confirmet, disrupta consolidet, depravata convertat, & verbum vita in aternitatis cibum alenda familia dispendat, atque hac agens, hisque immorans deprehendatur --- in Dei gloria collocabitur. Quod si contuens longam Dei patientiam, que in profectum humana salutis extenditur, adversum conservos insolescet, & seculi malis, vitis que se tradet, presentium tantum curam in cultu ventris exercens; desperata die Dominus adveniet, eumque à bonis, que sponderat, dividet, portionemque ejus cum hypocritis in pœna aternitate constituet: quia adventum desperaverit, quia mandatis non obtemperaverit, quia presentibus studuerit, quia vità gentium vixerit, quia desperatione judicii commissam sibi familiam fame, siti, cade vexaverit. h. i.

IV. Virtutem doceat subditos verbô, & exemplô: de quo S. Bonav. in Ala quarta inquit: Rector animarum præcipuè ad hoc studere debet, ut sibi commissos faciat Christi-formes, id est, ut formam vitæ ac doctrinæ Christi eis imprimat: ut non solum mente eum attendant, sed & moribus imitentur. Ephes. 5. Estote imitatores Dei, sicut Filii charissimi. Insuper se in exemplum illis proponere. I. Cor. 4. Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. q. d. Si formam Christi desideratis ad imitandum agnoscere, in meis hanc moribus considerate. Gal. 2. Vivo jam non ego, vivit verò in me Christus. h. i.

V. Studeat, quomodo nomine & omine se vicariam Christi gerat. De quo S. Bonav. lc. Vi-

CARIUS

carius Christi vicem Christi debet gerere, 1. In beneplaciti ejus promotione, 2. In potestatis ejus auctoritate, 3. In similitudinis ejus representatione, scil. ut ea, quæ vult, promoveat in subditis, & ejus auctoritate illa possit, quæ eis expediunt, & eum in se imitabilem illis moribus & vitâ demonstrat, h. i.

VI. Tria singulariter in illo reluceant; de quibus *S. Bonav. l. c.* dicens: *Quamvis in omnibus virtutum exemplis debeat Rector animarum precedere subditos, specialiter tamen in his tribus, 1. In communis observantia conformitate, 2. In mansuetudinis humilitate, 3. In maturitatis honestate. Tit. 2. In omnibus te ipsum prabe exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate. h. i.*

CAPUT IV.

De Superioris Regularis humilitate, charitate, patientia, & fortitudine.

NB. Hæ quatuor virtutes, inter alias, amabilem & recommendabilem suis reddunt Superiorem subditis, ejusque doctrinam; ut facilius hanc ab illo acceptent, & in communi vivere non detrectent. De quibus jam ex parte actum est in præced. Cap.

Porro *S. Bonav.* necessarias Superiori virtutes tradit in compendio in c. 9. Lucae, dicens: *Prae-
lati ad plebem regendam sunt necessaria tria, scil. humilitas animi, equanimitas zeli, & perspicaci-*